

Universitätsbibliothek Paderborn

**Bibliotheca Scriptorvm Sacri Ordinis Cisterciensis Elogiis
Plvrimorvm Maxime Illvstrivm Adornata**

Visch, Charles de

Coloniæ Agrippinæ, 1656

Caput XIII. Opinio Paganorum, quod neminem debent salutare, nisi fuerit eiusdem Secta cum eis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38433

nem, Vitulum, & Leonem. has effigies exculpant, fabricant, & depingunt, vnde possunt, & ubi possunt, adorant & colunt.

CAPUT XII.

Solutio Premissorum.

AD hoc dieimus, quod si lex Mosaica prohibuit nullo modo fieri sculptile, peccauit Moyses qui fecit imagines Cherubin, & posuit in templo: In corona etiam, aurea quæ in terra Philistij detenta est, ut aiunt H. bræsculpta erant imagines Regum. A simili videatur, quod possunt depingi imagines Sanctorū, & imago Christi, ut homines per ea quæ vident ad inuisibilia inuitentur, & per signantia, significata venerentur: quia, sicut scriptæ litteræ sunt Clericorum, ita picturae laicorum. Legimus etiam in Isaia, Isaiam dominum sedem vidisse super solium excelsum, & Seraphim stabant super illud. Si Isaías quod vidit imaginariā vel materiali visione, vel corporali, voluit representare, non videretur absurdum esse, ut redigeret in picturam, quod redegerat in scripturam.

Similiter, legitur (b) Ezechiel vidisse similitudines quatuor animalium, scilicet, hominis, leonis, vultui, & Aquæ: quod ergo legitur Ezechiel vidisse & scripsisse; non potest Christianus ad memoriam pingere? Competenter ergo mandatum legis accipiendum est, imo sicut ipse legislator declaravit, intelligendū est. non, inquit, facies sculptile, & causam demonstras, non adorabis ea neque coles. Exclusa igitur perfidi cultus Idololatriæ, facta sunt ab eis, & fieri possunt à nobis sculptilia, cælaturas facimus & sculpturas, sed diuino cultu nec adoramus, nec colimus eas, nec ipsam crucem sacram dicimus quod in se, vel ex se habeat virtutem, sed postquam benedictione pontificali sanctificatur in memoriam dominice passionis, iam crucem, non diuino, sed debito vene-

rationis cultu attollimus, & colimus. Alio enim modo homo adorat Deum, quam crucem. Deum adorat propter ipsius diuinitatem; crucem venetatur, propter passionem Crucifixi. Ut ergo paucis ac breuiter includam verbis, nullam omnino Christianus diuino cultu rei alicuius adorat effigiem; debiro tamen honoris cultu sacras Sanctorum adorat effigies & picturas. In hoc etiam nobis insultant, quod dicunt nos plures facere Deos, quia plures adoramus Sanctos, ut Petrum & Paulum, &c. nulla enim debetur adoratio, nisi Deo, qui enim cultum diuinum creature attribuit, Idololatria est. Ad illud dicendum, quod illam speciem adorationis quæ debetur Deo, & græcè dicitur, latitia, Christianus non exhibet Creaturæ, sed eam quæ græcè dicitur Dulia, quæ debetur homini & Angelo. Illa quæ debetur Deo, consistit, in dilectione, oratione, glorificatione, oblatione, ut Deum diligat homo super omnia, offerat ei tanquam Creatori, se, & sua, hanc cultum nemo exhibet creaturæ. Sed homo tenetur diligere proximum tanquam se, si exhibere reverentiam, aliquando ut maiori, aliquando ut pati, benignitatem, aliquando ut minori. Non ergo plures Deos constituimus, sed unum Deum diuino cultu adoramus.

CAPUT XIII.

Opinio Paganorum, quod neminem debent salutare, nisi fuerit eiusdem Sectæ cum eis.

Illi etiam de quibus sermo præcessit, dicunt nullum salutandum esse, nisi fuerit eiusdem Sectæ cum eis. Dicunt enim, quod cum eis non debeant habere participium salutationis, cum quibus non sunt habituri communionem salutis: Si enim Excommunicatis non est offerenda salutatio, multo minus illis, cum quibus nulla habetur communicatio.

III 2

CA-

(a) Isaia 6. 1, 2. (b) Ezechielis 1.